

[Hans Pinstrup.]

Landbrug placeres saaledes, at Resultatet af Landbohjemmenes Arbejdsindsats, det, der opnaas ved Salget af Landbrugets Produkter, ikke er Landbrugets, men Samfundets, hvorfor Landbruget skal være taknemmelig for at faa en Del af sine egne Penge tilbage og ellers finde sig i, at Staten til sociale Formaal fratager Erhvervet den øvrige Del af Salgsprisen, samtidig med at det maaske endda faar Skyld for at oppebære Tilskud. Der er ingen Grund til at karakterisere denne Opfattelse, men det er af Værdi, at ingen behøver at være i Tvivl om disse Partiers Maal, hvad angaar Landbruget.

Det var ogsaa med nogen Undren, man nu hørte det ærede Medlem Hr. Carl Petersen tale om den glade Tid, netop i dette Øjeblik hvor man med den dybeste Alvor rundt om i de tusinde Landbohjem med Ængstelse ser paa, hvordan man skal svare enhver sit som Følge af Forholdene, som de er netop i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om, at Landbrugets Omkostninger var for store, de skulde ned. Det ærede Medlem kan næppe være ukendt med, at disse Omkostninger i stor Udstrækning fastlægges af andre Erhverv. Naar vi køber Maskiner, Redskaber o. s. v., maa vi betale Priser, hvorved andre Erhverv har faaet Dækning for alle Fremstillingsomkostningerne. Og mon det ærede Medlem tror og ønsker, at man i Landbruget vil være i Stand til at faa Arbejdskraft til en lavere Løn, end man betaler i andre Erhverv? Det vil være ganske umuligt, og det vilde være ganske urimeligt. I øvrigt drejer det foreliggende Lovforslag sig jo ikke om en eneste Øres Tilskud til Landbruget, men er et Forslag om Tilskud til Nedsættelse af Forbrugerpriserne. Landbohjemmene har selvfølgelig Krav paa at faa Udbyttet af deres Arbejdsindsats og det Beløb, som Landbrugsvarerne bringer hjem. Jeg kan i saa Henseende give fuld Tilslutning til den højtærede Landbrugsministers Synspunkter.

Chr. R. Christensen: Den højtærede Minister nævnte, at en Brødkornsordning allerede nu ikke skulde strande paa Modstand fra hans Side og omtalte derefter de Veje, han ønskede at gaa for at faa en saadan Ordning i Stand. Jeg anser disse for i høj Grad tilfredsstillende og kan kun sige Tak for de fremsatte Udtalelser. Men Ministeren brugte gentagne Gange det Udtryk, at han kunde *tiltræde* noget saadant; hvis man i dette Øjeblik skal opnaa noget,

der kan forøge Brødkornsdyrkningen, kunde jeg dog ønske, at Ministeren vilde anvende et lidt stærkere Udtryk, og det vilde glæde mig, om han vilde gaa ind for Tanken med den Autoritet, som den Stilling, den højtærede Minister beklæder, nu engang giver ham.

Hvad § 3 angaar er jeg fuldkommen tilfreds med den Forklaring, den højtærede Minister har givet angaaende denne Paragrafs Anvendelse, og det, jeg herefter har at bemærke, er kun, at det, det saa drejer sig om, er at faa Sikkerhed for, at man ikke kan administrere denne Paragraf paa anden Maade end den af den højtærede Landbrugsminister nævnte.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen omtalte nogle Indtægtstal. Jeg formoder, det var Indtægter fra Selvangivelserne nu i Foraaret 1947, og i saa Tilfælde omfatter de jo Kalenderaaret 1946 eller endda en Tid forud, og det har jo ikke meget at gøre med den Periode, hvori den sidste Landbrugsordning har virket.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde, at han ønskede, at Landbruget skulde have taalelige Produktionsvilkaar og betales lige saa godt som andre Erhverv, men det ærede Medlem anviste ikke nogen Vej til en væsentlig Nedgang i Produktionsomkostningerne, ja, anviste overhovedet ikke nogen Vej i den Retning, og vilde ikke tiltræde den Prisforhøjelse, der vil komme, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, saa hvorledes Landbruget paa dette Grundlag skal faa taalelige Produktionsvilkaar og blive betalt lige saa godt som andre Erhverv, tror jeg det bliver svært for en dansk Landmand at finde ud af.

Aksel Larsen: Jeg forstaar ikke, hvad det Hykleri skulde til, at forskellige Talere ærbart vilde nøjes med at tale om det foreliggende Lovforslag og ikke om Landbrugets Økonomi i Almindelighed. Man kan jo overhovedet ikke tale om dette Lovforslag uden at tale om Landbrugets økonomiske Forhold og Produktionsforhold i al Almindelighed. Og bortset fra det, saa har de ærede Talere, der gjorde saadanne Bemærkninger, jo selv talt om alle de andre Spørgsmaal ogsaa — saa hvad skulde det til med at stille sig saa hellig an?

Det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen siger, at de Indtægtstal, jeg har nævnt, sikkert er fra Kalenderaaret 1946 og derfor beviser de ingenting. Hvis de er fra Kalenderaaret 1946, er det saa meget værre, for man fortalte os netop i Sommeren 1946, at „for indeværende Aar“ — som man dengang